

ДО
СУ „СВ. КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ“
ФАКУЛТЕТ ПО ЖУРНАЛИСТИКА
И МАСОВА КОМУНИКАЦИЯ
КАТЕДРА НА ЮНЕСКО
КОМУНИКАЦИЯ И ВРЪЗКИ
С ОБЩЕСТВЕННОСТТА

СТАНОВИЩЕ

ОТ ПРОФ. Д-Р НИКОЛАЙ НИКОЛОВ МЛАДЕНОВ,
КАТЕДРА ПЛАКАТ И ВИЗУАЛНА КОМУНИКАЦИЯ, НХА
ЗА ДИСЕРТАЦИОННИЯ ТРУД НА ДОКТОРАНТА
ЕМИЛИАНА ТЕОДОРОВА ГЕОРГИЕВА НА ТЕМА
ФОТОГРАФИЯТА В ПРОМЕНЯЩИЯ СЕ СОЦИАЛЕН КОНТЕКСТ
С НАУЧЕН РЪКОВОДИТЕЛ
ПРОФ. Д-Р ЗДРАВКО РАЙКОВ
ПРОФЕСИОНАЛНО НАПРАВЛЕНИЕ 3.5. ОБЩЕСТВЕНИ
КОМУНИКАЦИИ И ИНФОРМАЦИОННИ НАУКИ
(ЖУРНАЛИСТИКА – МАСОВИ КОМУНИКАЦИИ)
ЗА ПРИСЪЖДАНЕ НА ОБРАЗОВАТЕЛНА
И НАУЧНА СТЕПЕН „ДОКТОР“

Научният труд на докторанта е представен според изискванията и с доста голям обем, като и е подкрепен с богат илюстративен материал. Използваната литература също е предостатъчна и вероятно е била полезна при изграждането на тезите. Трудът е съставен от Увод, три глави, приноси и заключение. Първата глава е СОЦИОКУЛТУРНА ДЕЙСТВИТЕЛНОСТ И РЕФЛЕКСИЯТА ВЪРХУ СОЦИАЛНАТА ФОТОГРАФИЯ. Втората РАЗВИТИЕ НА ФОТОГРАФИЯТА И СОЦИОКУЛТУРНИ ТЕНДЕНЦИИ – МОМЕНТАЛНОСТ, ЕФЕКТИВНОСТ И ВИЗУАЛНОСТ.

И трета глава СОЦИАЛНИ ПРОМЕНИ И ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ ПРЕЗ ПОГЛЕДА НА НАУЧНОПОПУЛЯРНОТО СПИСАНИЕ *NATIONAL GEOGRAPHIC* – БЪЛГАРИЯ.

Винаги е обективно по-лесно да се гледа на определен труд, когато не се познава автора му. А тук бих отбелязал, че и темата провокира искрения ми интерес. Тя е на пръв поглед близка до широката публика, което означава и лесна и полезна за възприемане. От друга страна не е никак повърхностна, тъй като е погледната от специфичен и нестандартен ъгъл. Текстът е разделен ясно и категорично в трите си основни части.

В първата се разглеждат начините, по които нашата действителност се отразява във фотографията: „В първа глава се анализират социалната комуникация в контекста на комуникацията като наука и изкуство, промяната на социалната действителност след появата на иген поколението, социалните предизвикателства пред модерната фотография, както и перспективите през ракурса на културата, комуникацията и фотографията.“.

Във втората, как от друга страна фотографията се развива във визуално, културно и техническо отношение:

„Във втора глава се разисква същността на понятия като визуална култура, визуална медия, визуална интелигентност, етика във фотографията, предимствата и недостатъците на дигиталната обработка, тенденциите във визуалната културна революция и историческите концепции на модернизма и постмодернизма, каналите на комуникация, контекста и анализирани в зависимост от хронотопа, по-задълбочено през призмата на психологията, невронауката и употребата на фотографията в методологията на социално значими проекти. Теориите заложи в тази глава са селектирани и анализирани през призмата на транскултуралната и интердисциплинарната им същност и влияние.“.

И в третата глава, как всичко това е отразено през обектива на едно списание през периода на неговото издаване, като същевременно и какво е влиянието му върху обществото и човешките възприятия:

„Трета глава представлява личен изследователски принос в анализирането на социалните промени и взаимодействие през обектива на списание National Geographic България в периода 2011 – 2018.“.

Още в началото авторът отбелязва предимството на визуалното и конкретно на фотографията в комуникацията ни. Това определя и интердисциплинарния характер на тази дисертация от една страна, наред с психологията, социологията, културологията и останалите погледи и подходи към темата от друга.

Интересно е че се взема именно фотографията за визуалната страна на темата, а не някой друг клон на визуалните изкуства, тъй като тя е най-лесна за възприятие и съответно най-далечна от вербалната комуникация. Всички други макар и в една или друга степен лесни за възприемане визуални изкуства, изискват повече култура, образование и най-вече са свързани и с индивидуалността на възприемащия.

Георгиева е поднесла и ясно формулирани приносите, които тя е отчела като съществени и допринасящи с нещо за развитието: Първо защитава тезата, че фотографията отразява социалните промени, но същевременно ги и провокира.

Второ разглежда природната предразположеност да комуникираме най-лесно визуално и в тази връзка развитието на технологиите и ускоряването темпото на живот, само спомагат за засилване на ролята и на фотографията, като визуално изкуство и комуникация със слаба условност.

Трето, чрез проучването на фотографската част на списанията на *National geographic* в определения период, доказва нагледно промените в обществото, които фотографията е отразила и провокирала.

На четвърто място, разглежда ролята на визуалната комуникация и социалните промени чрез фотографията, през призмата на комуникацията, реториката, културологията, семиотиката, психологията, невронауката, етиката, социологията и технологията и други.

И накрая доказва, че именно фотографията е все по-подходяща комуникация, за отразяване на днешните проблеми на човечеството. Авторефератът отговаря на съдържанието и е добре балансиран без излишни обеми, което дава възможност за бързото запознаване с структурата и съдържанието на труда, което да предизвика интерес за по-задълбоченото му разглеждане. Така както и изображенията ни предизвикват за да прочетем.

Смятам, че това мое съвсем кратко становище, достатъчно ясно представя по-скоро положително ми отношение към настоящия труд и бих подкрепил на ЕМИЛИАНА ТЕОДОРОВА ГЕОРГИЕВА да бъде присъдена образователната и научна степен „доктор“.

29 февруари 2020

проф. д-р Николай Младенов

.